

רל/נב

פ ר ט י ג ל ס"ב

מישיבת ועדה הוקה חוק ומטעם וועדה חוק ובטחון

שהוקיימה במשרד ראש הממשלה

ביום ד', ג' חסון הש"י 20.10.49.

נוכחים: חברי הוועדה:

- ע. אסף
- י. בדר
- י. בן-צור
- ח. בן-אשר
- ח. בן-עמי
- ד. בר-רב-האי
- ל. גרינגר
- י. דובדבני
- י. הדרי
- ז. זרחמטיג
- ע. זבדנינסקי
- ז. אהרונוביץ
- א. ליבנשטיין
- י. ל.
- גב' ע. גיסון
- י. מדידור
- נ. ניר
- י. קופוי
- י. קליבנוב

מזכור ועד מייעצת:

- א. כרמינגר
- גב' ד. כהן

ד. בן-גוריון - ראש הממשלה ושר הבטחון

פ. רוזן - שר המשפטים
סגן-אלוף א. חומר-ישי - הפרקליט השבאי

סוזמניס:

מישיבת נפתחה בשעה 09.00.

שר הבטחון - ר. בן-גוריון :

הישיבה הזאת נקראה ע"י הממשלה

בהתאם לתוק לשם בלתי חיקונים

דחופים בתוק השימוט הצבאי, חש"ח, כיון שהדיון בתוק השימוט הצבאי

ירדוש בודאי עוד זמן רב, עד שהחוקה החדשה תתקבל, וישנם עניינים סטובלים

סאד, לבל הדעה. מהחוקה חסיושנת. הסכמות של הממשלה לפרטת חוקי שעת-

הירוט, אבל אין היא רוצה לעשות זאת בקטר עם חוק שהובא כמר בפני הכנסת.

לכן, מצאת הממשלה לנהוג כי תועדה הסתומת הזאת תברר את הדברים אשר

נראים כדחופים, ואם היא תמצא שזה רצוי, היא תרשות לפנייה כי שמעה את

הודעת הממשלה שבנוגע לחיקונים אלה עומדת הממשלה לפרטת מקודה לשעה-תירוט.

תועדה ל^א מחוייבה לעשות זאת, אבל זאת היא המטרה שלשמה נקראה.

אני מציע לקבוע כי יהיה היו"ר

של הישיבה הזאת.

1. אחרונוביץ'

סטעט ועדה חוץ ובטחון נקבע כיו"ר

ט. גרובובסקי, אך חוז איננו. לכן

אני מציע שבמקומו יהיה סר הררי.

2. הררי :

גרובובסקי ובר-יהודה נקבעו כיושבי-

ראש של ועדה חסשנת, אך זאת היא

מליאה שתי הועדות.

שר הבטחון - ר. בן-גוריון :

אני מציע שזו. אחרונוביץ יהיה היו"ר.

החצעה נחקב ת.

3. ריפטיין :

לסוד. אני חושב שכל חברי שתי הועדות

יסכימו, כי אם ישנם עניינים דחופים

טוב שהממשלה קודמת לוועדה גם בזמן הסגור. אני שייך לחברים אשר מחפלאים

על כך שלא נקראה ישיבה של ועדה חוץ ובטחון ע"י הממשלה ביחס לכמה עניינים

דחופים וחמורים אשר קשורים גם בשאלות כלליות של סריניותנו, וגם בשאלות

הבטחון.

י. ריטנין:

בענין דיון על חוקים כנראה טיין לממשלה

ינסודמטיה מספיקה, ואני חושב שישבלי"ראש הועדה אל צרימים למסור
 איננו למטיה כזאת. בטעמו נקבעה ועדה משנה לחוק זה והיא צריכה הייתה
 לדון על חומר ולהכינו. אך גם אם נקבל פרובדורה אחרת אינני חושב
 סלגבי חוקים, הנוהג המתאי. הוא למסור את החומר כמה דקות לפני הישיבה.
 חברים שהיביב הכנה יותר רצי ית גם מד חברים. אני חושב שיכולה
 להיות גם פרובדורה סגורה ע"י ועדה המשנה וגם ע"י מליאת הועדה.
 ומסר יהיה לחביא את החוקונים לכנסת. איני יודע מדוע הצליח ראש -
 הממשלה שלאחר דיון של הועדה יחמן שחשטרסם תקנה לטעם אחרים.
 אך אם זה יהיה כך, לא ברורה המסגרת החוקים הזאת, כי ועדה זאת אינה
 ועדה מיעבה לממשלה כי אם ועדה של הכנסת. ישנה כל האפשרות להכין
 את החוק הזה למליאת הכנסת ש- הכנסת בעוד ימים ספורים, אבל אם יש צורך
 לחקרים את ישיבת הכנסת - אפשר לחקריה. בכל-אופן איני חושב שהחוקונים
 אלה צריכים להיות על דעה הממשלה, אלא על דעה הכנסת.
 מחוץ כך אני מבקש מיו"ר הועדה להכניס
 את הדיון למסלול פרובדוראלי מתקבל על הדעת.

פר. הממונה "ד. בן-גוריון: לכל חבר ועדה, ואמילו לכל חזרה, יש זכות

לנה קצות לממשלה. אך הממשלה אינה מקבלת

כל עמ, והיא קובעת, לפי חוק המבוא, לטעם מה היא קוראת לוועדה.
 יש גם פרובדורה, אך זה לא טיין לענין הזה. הועדה חכמים להליה כך או
 אחרת, במחור ניין שלטעמו קראה. יש גם פרובדורה חוקים במקרה הצורך
 לכנס את הכנסת. המסגרת הזאת נחזרה לממשלה, וישנה המטרה גם בלי
 הממשלה לקרוא את הכנסת לפני חוב המבוא, לפי פרובדורה שהייתה. אך זה
 לא טיין לוועדה הזאת. את מטרה הישיבה הזאת המבוא, והועדה חושבים
 להתליש מה היא. וזה. ריטנין יכול להציע לא לבל את הדוך הזאת.
 גם, רוב יקבל את הטעמו, הועדה תוכל להתמזר, ופירושו, שהועדה הממשלה
 לא נקבלת. מחוץ כך, חלק מדבריו של רי טיין לא היו לענין.

שאיננו מוכרים

י. בדר

ברוך סרוטשיץ היקונים והנכד ברוך

אשר מרד הש"ת. יידי יחודי סרוטשיץ

אמר בלתי האורונים של הסרטה האחרון של הכנסת, במליאת הכנסת, סרוטשיץ היקונים והנכד ברוך ברוך הש"ת. אין כל שני בעמדתו זאת גם היום.

יש לי מספר רבים את המסר לעקביר

היקונים כאלה בצורת הקנות לשעת-הירוש. הענין הוא לא בזה שנתון

החוש מזה כבר בפני הכנסת; בזה אין כל קטי חוקי. אך, וזוהי הנה

שהכנסת כבר דנה פעם ומעמיים על הארכת תוקמן של הקנות אלה, והיא קבלה

היקונים ידועים, או שרבה לקבל. את נקבל את המנהג שמשך לשנות הקנות

שעת-הירוש לאחד שהם הועמדו לדיון בכנסת, והוארכו בצורת חוק, המסקנה

היה כדאי הסוכנה מאד. או מקבילים את המסקנה הזאת, הממשלה יכולה

לאחד שהכנסת מטובה לשנות הקנות שעת-הירוש, לשנותם בעצמה ע"י החקנה

הקנות לשעת-הירוש. הדבר הזה סוכן, ולא כדאי לקטורו.

אני חרטה שלאובת הענין ולמנובת המדינה

קלינו לה פים לכמה בערים שיביאו אחרון, למקשה, לאורם המהרה, בריכות

לשבת נקדה מהשנאף משנה, לעבוד על המערה, ולהכין המענה חוקי והארכת

חוקה ושימו הש"ת, עם היקונים ידועים. את המענה החוקי הזאת נביא לאישור

ב"מ. 7.11.49. אנחנו יכולים להסכים אספק, באופן יוצא מהכלל, לזוהר על

קריא הושונה. לשם כך, כמובן, ירושה השכמה כללית. הכנסת יכולה לקבל

החלטה כזאת דן מה אחר. את נחג סרוטשיץ כזאת, נוכל לקבל את החוק

הזה בין הייטביקי וה"עטירי לנוכח. אני גם חושב שרעיה המשנה לה

הגסור את עבודתה לפני-כן.

שר המסחר י. בוגורינו

סבלי להכנס לויכות עם חבר הכנסת בדר,

אני רוצה להגיד שרברי המהיחה שלי לא

נגסרו, ואני מסוב הלקחי אותם ביני ובין הפרקליט המבאי. אני ספיק סלכני

שהועדה חכמה לויכות, המסע לשם זה כונסת.

הפרקליט א. גולדמן א. הנמר"יטני. אני רוצה להבאיר את המיקונים

המרוצים, ואת סיבת דתימונת.

סגן-שלוחה, חומרי-שינוי

סעיף 5) בחוק השיפוט הצבאי י"ן ע

המכוינותיו של החוק הצבאי, אנהנו מציעים

תיקון שיטיל את המכוינות החוק הצבאי על כל חייל שהורר, במסך שלשם הודשים מיום שהוררו, עבור עבירת שער אונס בזמן היותו בצבא, החמרת בסעיף זה הוא, מפני שיסנה עבריינים במשפטים שנהר צינייים, שבגלל טעות זאת יור החרת הם מקבלים שהורר ולא יכולים להיות מקצרים למשפט, הסעיף הזה ירוש לנו כאויר לנשימת מפני שהצבא אינו יכול לראות עבריינים המורדים המשפטים מידי החוק וכחלשים להחרתו לא רק תומשים סמל עונש אלא גם עם תארי-הדרגה שלהם, באופן תיאורטי אפשר היה להעביר דברים כאלה לביח"המשפט האזרחי, אך באופן מעשי, הדבר הזה הוא בלתי אפשרי מפני שכל הידיעות שנאספו באמצעות המנגנון של חוקה הש"ח, איננו מקבל במשפט האזרחי, הקצין הצבאי או השוטר הצבאי אינם קיימים לי החוק, הערה שהם גובים לא קיימת לי החוק, בסעיף הזה איננו מודשים שום דבר; הוא נמצא גם בחוקות אחרות.

אשר לשאלו: אם הכיחם עד עכשיו, הכו

עד שתקבע חוקה השיפוט החדשה, המצב הוא כזה שכל החוקה הזאת הוחזרה ע"י המטה הכללי לשר הבטחון ונאמר לו שבחוקה הזאת איננו יכולים לנהל את הצבא, הדבר היה לסני שנה, בינהיים הוצעה הצעה חדשה והיא תומצא למטה, הכינו מהוך מתוך לקבלת החוקה החדשה, והנה העניין נראה, הכנסת האריתם את החוקה הישנה ל"חודשים נוספים, אנהנו מקרימים שהחוקה החדשה לא תקרא אצא אלא בעוד שנה, בצורה הזאת הצבא אינו יכול להתקיים ואיננו יכול לקיים את המשפטים, אנהנו בחרנו את התיקונים ההכרחיים והמינימאליים ביותר.

התיקון השני הוא בסעיף 5) א"י.

שם כתוב: "בעד הפרת הסדר". אנהנו מודשים את המלים: "או רשלנות ופי שמירה המיווד הצבאי". לפי המצב היום, איננו יכולים להביא למשפט מסך מיווד שזרק את ציודו, את חלבושתו או את רובתו, הדבר הזה עולה למדינה בעשרות ומאות אלפי לירות, נוסף לכך אי אפשר לקיים משמעת בצורה הזאת, אם חייל זרק את נעליו אפשר להקמידו למשפט על הפרת הסדר, אבל לא על אי שמירה הציוד, כשאנהנו אומרים "איווד צבאי" זה כולל גם את הציוד האישי של החייל, את כל מה שניה לו.

באותו עיף אנהנו מציעים לחקן אבס

יויים שנמצא בחוק, לפי סעיף זה ממקד גרוד רשאי לדון על אי סלוי סק

סגן-אלוף א. חומר-ישיב

אבל זיינו רשמי לדון במקרה של סירוב למלא פקודה; עבירה כזוהי פגומה לעבור
 לבית-המשפט בבאי. סירוב למלא פקודה היא עבירה הסורה לפי כל החוקים,
 והגדל בין אי מלוי פקודה לבין סירוב למלא פקודה הוא גדול. אהאאאאאאאא
 במקרה של אי-מלוי פקודה, לפי חוק זה, צריכים להעביר לבית-המשפט בבאי,
 סירוב למלא
 ואילו אהאאאאאאאא פקודה עובר למפקד. התגיון אומר החיטן, כי אי-מלוי פקודה
 יכול להיות גם מתוך רשלנות.

בסעיף 9) יש היקון שהוא לכאורה קטן ואולי

לא מוגיטו את השיבוהו, אך הוא מכניס רבולוציה שלם. סעיף 9) בחוקה חס"ח
 קובע: כל מפקד כושטן כשופט יכול להעביר כל ענין שמתכוון למפקד גבוה
 ממנו - ברשותו של האחרון - לדיון או לתובע בבאי שבחוזו - להקירה.
 ז.א., שהמפקד לא יכול לעשות דבר והוא חייב למסור לתובע בבאי כל דבר
 שיש להקירו. המטכונות של התובע הבאי מוגדרות בסעיף 10, ולפי סעיף זה
 מסרו לתבוע את שלו בצבא לתובעים בבאיים. כך מתגלל הצבא שלנו.
 עד עכשיו היו לנו תובעים בבאיים מתוך הגיוס הכללי. בינתיים התובעים
 הצבאיים משוחררים כי הובח השירות לה חלה עליהם. מהר לה יהיו לנו תובעים
 צבאיים ולא יהיה בכלל מי שיון את פקודה המעצר. סעיף 9) /מסור זה המכוח
 החקירה למפקד כושטן כשופט, ואומר: "מפקד כושטן כשופט יכול להעביר כל
 ענין שחובב לפניו לדיון למפקד גבוה ממנו - ברשותו של האחרון - או, אם הוא
 מפקד גדוד או מפקד גבוה ממנו - להחליט שתענין יובא בפני בית-דין." ישנו
 שיכוח משמשי מוגבל לפיר יכול מפקד מלוגה לחת מעצר של שלשה ימים, ומפקד
 גדוד - 21 יום. לפי חוקה הקודמת, צריך היה להעביר כל ענין לתובע בבאי,
 להקירה. ההיקון בסעיף 9) מבטל את שלוחן התובע בבאי בצבא. מנסות הסעיף
 אסמננו את המלה "במסכוח" מכיון שלוי הנסוח, מפקד יכול להעביר לתובע
 בבאי ענין שנמצא במסכוחו, וזיינו יכול להעביר ענין שלא במסכוחו. התגיון
 אומר את החיטן.

בסעיף 11) ישנה רשימה של עונשים.

סעיף 11) בסעיף 11, אומר: "מעצר מחנה או מאסר של לא יותר מ-15 אהאאאאאאאאיים".
 כאן מסר עונש, עוקרא B. ופירושו שהחיל נמצא במחנה ומספיק למלך את
 המקידיו, אבל זיינו יכול לעזוב את המחנה. החוטמה שלנו היא: רחוק למחנה.
 ע"י ההיקון הזה הצבא סרויה בזה שהחיל מספיק לעשות את עבודתו וגם בזה
 שלא צריך להכניסו לחדר ולהעביר עליו שוכר. העונש הזה גם יותר קל להחיל

סגן אלוף א. הוטנר-ישי:

מפני שזאת לא אמיר, אם העונש הזה חל כאשר החייל צריך לצאת לאוכל הוא
מאד מאד המקטיבי, לערוך זאת, השמנו את עונש המאסר. הקטנה את סמכותו
של מפקד החלטה כי אמרנו למפקד חלוגה לא יכול לאסור, לעשות זאת אנחנו
מציקים את לו המורה של מעצר לשבעה ימים במקום ליש ימים.

במעיף ה' בה ק השני אנחנו מומישים וברבן

ריחוק למהנה ומתקנו את העיף ה' המורה: "שליטה זכות לשירות מבורר בעם
אחת". (בוגורינו: התיקון הזה לא דמוף). טוב, נדובר על התיקון הזה
הפעם.

עיף 17 אמר: "כל מפקד מומיך בשומט, יבטיא

לחוב, הצבאי שבמהלכו העתק כל פסק"דין שהוציא מיד לאחר הוצאת פסק"דין,
ו יצרף העתק החלונה. " התיקון שלנו הוא, שבמקום החובע הצבאי יבוא הפרקלים
הצבאי. הפרקלים סיעץ למפקד, בשעה שהחובע הצבאי הוא למעלה מהמפקד.

אנחנו מציקים להוסיף לעיף 17 מעיף

משנה הנוהג בסבות לרמטכ"ל להתחיל להייל שדרון בשיפוט משמעותי.

אנחנו מקטיבים כל חודש למעלה מ-1000 פסק"דין של שיפוט משמעותי, ואני
מוכרח לומר לכם שאלה הן אלף עלות בלתי חוקיות שנעשות לעת"ק על אחריותי,
כי אין לי סמכות לעשות זאת. מצד שני אי"אמסר לא לעשות זאת ולמטעם
עוול"דין. אנחנו עושים זאת באופן אדמיניסטרטיבי, על ידי זה שאנחנו אומרים
למפקד לתקן זאת, אבל צריך להיות לזה בסיס חוקי, בצורת החלטה.

עיף 18 הוא אחד העישים שיפה בצבא קשוח.

אזם קוראים בעתונים שחיליים וקצינים עוברים עבירות ואינא מוכחים למשפט.
האשמה אשףא היא במעיף 18. מעיף 18 קובע שכל סרן שעבר עבירה, המפקד
לא יכול לקרוא אותו ולנזוף בו אלא מוכרח להביאו לבית-משפט צבאי. לא כל
דבר צריך לאעביר לבית-משפט צבאי.

אנחנו מוחקים את המלים: "כל חייל שעבר

במהלכו של בית-דין" במעיף 18. החוקה הזאת בנויה על בסיס טריטוריאלי.

ל י חוקה זאת הייל שעבר עבירה והועבר למקום החר, צריך להתחיל את כל
כרעת התקירה מחדש. איחירות מועברות ממקום למקום ואנו מוכרחים בכל עבירה
להתחיל את המרשה מחדש. אנחנו מבטלים ע"י חתיקה זאת את מברביליגיה

טריטוריאליה שחוקה חש"ח נחנה לעבריינן. אנחנו מבטלים במעיף זה גם את

המבטלה שהלח על בית-דין מחוזי לדרון בעבירה שהריון בה הוא בטמכותו של המפקד.

סגן-אלוף ט. חומר-ישי:

אנחנו מתקנים את הדבר הזה על ידי זה שאנחנו אומרים: "כמדובר ביה"דין ראשונה" כל חייל אשר עבר עבירה לכי חוקת זו ושחזרנו בה אינו במסגרת של ביה"דין ביותר". ז.א., כל קצין שאינו במסגרת של ביה"דין גבוה, יכור לעבור לביה"משפט סדור.

זה סעיף 10 אנחנו מבטלים.

סעיף 10 אומר שלביה"משפט יהיו שופטים רק מחוץ רשימה סדורה, והכל מהו צריכה להיות רשימת שופטים. כיון שאנו סעיף אחד האומר שבכל משפט יהיה לפחות אחד בדרגה הנאשם, וישנו סעיף אחד האומר שרק קצין לא ידון את הנאשם חייל בדרגה נמוכה משלו, ולנו ישנן 12 דרגות צריכאם להיות ברשימה שופטים מכל הדרגות. במקרה שהמפקד אינו, אנחנו נאלצים לשנות את הרשימה. במקרה שישנו משפט ששופטים בו קצין, סגל, רג"מוראי ו-5 חיילים, הדבר הזה אומר שצריך לקיים ששופטים נמדדים לכל דרגה. כי השופט שנמצא באותה הדרגה של בעלי-הדרגות הנמוכות אינו רשאי לשפוט את בעל הדרגה הגבוהה. במקרה כזה איננו יכולים לקח לכל המשפטים את אות השופטים ספני ששופט אשר הוא במשפט כזה, יש לו יעה מוקדמת. ברשימה הזאת מביאה לידי כך שאי-אפשר לקיים את יתר המשפטים לאחד סגמרו את המשפט הראשון.

במקרה סעיף 10 יבוא סעיף האוסד לשמפקד

מופקד לשפט ביה"דין צבאי, יהיה בדרגה לא נמוכה מדרגה ספקד חשיבה בהיל-רגלים. ספקד כזה יהיה רשאי למנות שלשה שופטים סבין מקודמו, שלגביהם התולנה הגבלות האמורות במקייפטיאוח ריה, (סגריך להיות אחד בדרגה הנאשם רבו). ישנה פרוצדורה שבטיחה שבית-משפט כזה יהיה בלתי הלוי, ולא סעודנין במשפט.

תיקון אחד שהכנסנו הוא, ששופט בכל

משפט כזה יהיה לפחות/שופט אחד בדרגה הנאשם, אבל במקרה שעומדים לדין חיילים בדרגות שונות, יהיה לפחות אחד השופטים בדרגה אותו הנאשם שדרגתו היא הגבוהה ביותר. דבר זה מאפשר לנו לקיים ביה"משפט אחד לגבי נאשמים בדרגות שונות שעברו אותה עבירה. אפשר להגיד שבעל הדרגה הנמוכה מפסיד ק"י תיקון זה, מפני שביה"משפט כזה לא ישב אדם בדרגתו. אך הנסיון מא מראה שהמוראים שיושבים בביה"משפט הם המהמירים ביותר. באמריקא תיקנו את הדבר על ידי זה שרק במקרה שהמוראי הנאשם דורש זאת בכתב, מהכיבים את

סגן-אלוף א. הוטריישי:

בית-הדין בצורה כזאת שאחד השופטים הוא בדרגת הנאשם. השינוי היחיד הוא בזה, שבמקרה שיקמדו לדין כמה נאשמים בקלי דרגות שונות, יצטרכו לעבור על קריניצימ שאחד השופטים יהיה בדרגת הנאשם.

אנחנו מציעים למחוק את התקנות 26, 26 ו-27.

תקנה 26 אומרת: "מפקד המחוז יכול לתת הוראה להחזיק במעצר - עד גמר בירור הערעור - כל הנשפט לעונש של גרוש לשרות בנקודת-ישוב אחרת, או מאסר, או עונש כבד מזה, והוראתו זו תהיה נחונה לערעור לפני ראש-המטה." הוראה זאת אומרת, שאם בית-משפט דן ופסק מה שפסק, הנשפט יכול להתהלך חפשי ולברוח עד לבירור-קרקעור, אלא אם כן הינתן הוראה ע"י מפקד המחוז.

תקנה 26 אומרת: "בשעת חירום יכול בית-הדין

המחוזי להמליץ על ביצוע ספק דינו מבלי להתחשב אם יוגש עלי/ ערעור, ובמקרה זה יוכל מפקד המחוז לתת הוראה לבצע את פסק-הדין בהתאם לזה: הוראתו זו תהיה נחונה לערעור לפני ראש-המטה."

תקנה 27 אומרת: "ראש-המטה יוכל, בכל מקרה

שימצא לנכון, להעביר כל משפט מבית-דין מחוזי אחד לבית-דין מחוזי אחר."

את סעיף 29 חיקנו בצורה כזאת שלא יהיה הכרח

להוסיב בכל משפט שופט מבית-הדין המחוזי.

סעיף 30 נותן רשות לנשיאות בית-הדין העליון

באישור ראש-המטה, למנות למשפט מסרים שופט אחד או יותר, גם לא מבין השופטים של בית-הדין של הצבא. הכוונה היא לאזרחים. על-ידי ביטול הפנלה, מסילא בטל גם הסעיף הזה.

סעיף 39 דן בסמכות נשיאות בית-הדין העליון

ומגדיר את תפקידיה. בין יתר הדברים נמצאת בסמכותה הנהלת עניני בית-הדין העליון ושינוי שופטים לבית-הדין המיוחד. כוסף לכך נאמר, שמתפקידה של נשיאות בית-הדין העליון "יהיה גם לפקח על הסנגנון המשפטי של הצבא ועל פעולתו המסודרת". הוקח חש"ח בנויה על כך שנשיאות בית-הדין והסנגנון המשפטי, הם השולטים בממשל על המשפט בצבא. אנחנו מעבירים זאת למפקד. למעשה, הנשיאות היום איננה מפקחת על הדברים האלה. היום מפקח על כך השתח המשפטי, והמצב הוא בלתי-חוקי מבחינת סמיכות, כיוון שכחוב, נשיאות בית-הדין העליון צריכה לפקח. הנשיאות גם לא רוצה לפקח על דבר זה, מפני שהיא

סגן-אלוף א. חומרי-שי:

יודעת שלפי הוקח שלח הדבר לא יהיה במסככות. (י. הליבנוב) הוא אמר לדעת מה מבנה הנשיאות) אלוף אמישור הוא הנשיא, וחיו לו שני סגנים, אחד מהם חבר הממשלה יזהר הררי, והשני סגן-אלוף שרמי. כיון שסגן אלוף יזהר הררי שוחרר מהגבא נכנס במקומו רב פרן הרואי. שנים סבין קחברי הנשיאות הזאת אינם כלל עורכי דין. סככות הנשיאות הייתה למנות בית דין מיוחד. אחד מאנשיה יושב בשופט בבית דין מיוחד שהיא סככה. החיקון בענין זה הוא הכרחי, אבל לא כל כך בווער. אני מדגיש רק את מצד האדמיניסטרטיבי, כי זה זמן רב שהנשיאות לא סמלאת את התקירה זה. הנשיאות סמלאת בו בקשה להשמיט את הסעיף הזה, כיון שהיא סמלאת רק בבית"ד העליון ובבית"ד המיוחד וזה שא לא... היו חדשים בהם מספר הערעורים בבית"ד העליון לערעורים היה סגיק ל-40-60. מאתמול הספר הזה ירד עכשיו לאחד-שנים, ספני שקבענו את הפרקלים בשביל הדרגות הנמוכות, ולא דרושים ערעורים. ישנה הדרכה סמפטיה בדרגות הנמוכות.

סעיף 54 דן במסככותיו של התובע הצבאי. לא בטלנו את כל מסככותיו של התובע הצבאי, מני שהוא ימשיך להופיע בבתי משפט. אבל התובע הצבאי לא ייעץ למפקד לפני ואחרי נתינת פסק הדין, ולא תהיה לו הסככות יקבוע בכל השלבים אלא רק בבית המשפט. את הדבר הזה אנהנו משיגים ע"י ביטול הסעיפים (א), (ב), (ג), (ד), (יא) ו-(יב). עד עכשיו יחנו הוראה אדמיניסטרטיבית לתובעים הצבאיים לא להשתמש במסככות מסוימות שנמונות להם לפי הוקח חש"ח, למשל: לא לתת מעצור אדמיניסטרטיבי. אבל בזאת אנהנו לקפנו את הוק. השארנו את הסעיפים האומרים שעל המפקד להעביר את החומר דרך הפרקלים. הפרקלים יקרא את החומר, ואם ימצא שהיתה עבירה, הוא יוכל ליעץ למפקד, אך המפקד יכול גם לא לקבל את עצתו, ואז צריך להבא זה לבית-משפט. אנהנו משיגים למתוק את אותם הסעיפים שנמונים לתובע הצבאי סככות ההערב במסככותיו האדמיניסטרטיביות של המפקד. המפקד לא יכול להשיג את העבירה; הוא חייב לרשום את התאריך מני קיבל את הפלוגה, מהי קרא לדין, מהי ברר את הדברים. מנקם הפלוגה עומד תחת פיקוחנו, ויש לנו אפשרות לחקור את המפקד לסיבה עיכוב הדברים, במקרה שיש עיכוב.

אנהנו משיגים לבטל את הסעיפים 51 ו-52, הדנים במינוי סניגורים קבועים לבית"ד המחוז ולבית"ד העליון. הסעיפים 53 ו-54 דנים באותו הענין. לפי הצעת החיקון שלנו, הנאטם יהיה רשאי לבחור לעצמו סניגור את כל מי שהוא חפץ. (ב. גוריון): לא ברור מה כוונת השפט: "המוסמך לעסוק במקצוע עריכת דין".

26.10.49

רל.

סגן אלוף א. חובר ישי:

הכולנה היא זו שאטרתי; אם פנימה לא ברור - נשנה זאת.

במסעיף 54, בסוף השורה הרביעית שבוא נקודה, והיחד

יימחק. ישנם מקרים שהנאשם לא בוחר לקבוע סניגור, סמוך יאוש וכו'. המפקד אומר שאינם לאותו אדם לא איכפת, אבל הצדק דורש שיהיה לו בעל מקצוע אשר יגן עליו. במקרה כזה או שאנחנו מדיכים להם לו קו"ר טוב בחצבא, אהה או שמונים למנלה של זרמי דין. אנחנו מחכוונים לעשות זאת סמוך העתודות של הצבא. נקודת-המוצא היא שכל הדם/ המומיע במני בי"ד מוכרת להיות מוגן.

במסעיף 57 ובמסעיף 5, במקום הסלים "מקור מתנה

במקיעת המנה ועד זריחתה", הבאנה הסלים: "דיוק למתנה". זאת היא תוצאה מהתיקון במסעיף 11. הוא הדין במסעיף 59.

בתיקון במסעיף 104 הוא חשוב והכרחי. סעיף זה נותן

במכות לבי"ד צבאי, נוסף על הסמכות לענוש את העבריינין, להטיל על העבריינין לשלם את הנוק במסוף. קצין בדרגה נמוכה מדרגה מספר מלוגה לא יכול להאמיל לעשות זאת. אין כאן כוונה לפגוע בקנינו של החייל, אבל בלי האפשרות הזאת, הצבא לא יוכל לסוד בזה. אם המפקד לא יכול להטיל השלום על העבריינין, ויחד עם זאת לא רוצה לוותר על כוסי המדינה, הוא יכול את העבריינין לביח"מ-ששטם צבאי, ואין זה צורך במלי הנשטם. בצבאות שונים יש למפקד רשות להטיל את ההשלום גם ללא עונש נוסף. יכולים להיות מקרים שלא מגיע להייל עונש, ואפשר להסתפק בזה שמטילים עליו לשלם את הנוק. גם במקרים כאלה איימאטר להטיל השלום הנוק, זה יכולה למדינה, והמגיים מהתיינים לעבור לשוק השחור. לפי המגב הקיים מוכרחים להביא את העניין לביח"מ-ששטם צבאי, או לוותר על המש"מ. כיון שאי אפשר להביא לביח"מ-ששטם צבאי על כל דבר קטן, רכוש המדינה נקשה הפקד. לעומת זאת הגבלנו את האפשרות הזאת ואמרנו למפקד מלוגה לא יהיה רשמי להטיל יותר מאשר שלוש ל"י, ומפקד גדוד - לא לעקלה מרע לירות. היות וישנה תקנה שסכום לא יהיה יותר מ-2/3 מהמחיר, זה אומר 4 לירות למפקד מלוגה ו-12 לירות למפקד גדוד. זהו בערך מהירם של הסגיי החייל.

במסעיף 107 יש פירוש שלא לאן להעביר חלונת. אנחנו

מציעים לאמר רק: "כל חלונת יש להגיש למפקד המוסך כשופט של היחידה שאלהם משתייך הנאשם." לפי המסעיף הקודם נוצרת פרוצדורה ארוכה של חליפת סכתבים ב-טבלי המפקד ידע על כך, ועד שהעניין מהפדר החייל מגיע לחו"ל, או יוצא למושב, ואי אפשר לדון אותו.

מסעיף 108 אומר: "בכל מקרה של חלונת על עבירה שהדי

גם הוא במסכות ביה דין מהזוי או ביה דין סיודת - חיערך הקירה מוקדמת של העב

26.10.49

ר.ל.

בגן-אלוף א. הומר ישי:

ע"י חוב צבאי כח"מ". מיון שאנחנו מבטלים את סמכות התובע הצבאי בענין זה, אין מקום לענין זה.

אנחנו מטפלים את סעיף 127 ומבטלים את סמכות

למפקד. המפקד יקבל את החלטה ויחליט אם לבטל, אם לאו, אם כן, אם להקביר את המפקד גבוה ממנו או אם להביא את הענין לגיה"ד. העמדה הייחוסית ביניהם היא דבר רציני, ואנחנו אומרים שמפקד גודר יכול להחליט על כך. אם המפקד מחליט להקביר זאת למפקד גבוה ממנו, /המפקד הגבוה יודע קומדות אוחן
במני
הברירות.

במקום פרק ד' בחוקת ח"מ, אנחנו מוסיפים פרק חדש. הפרק קודם מוסר את החקירה מוקדמת לתובע הצבאי. הפרק החדש מוסר את החקירה מוקדמת לידי המפקד ולידי המשטרה הצבאית, אבל קובע את הסמכות. הפרק הזה בנוי כולו על הגנת זכויותיו של החייל. ישנה כאן פרוצדורה המבטיחה שהחשוד בעבירה לא יוחזק במעצר למעלה מ-24 שעות אם לא התקבל מקור. מעצר נגדו. ז"א שהייל לא יוגל לשבת יותר מ-24 שעות אם לא התקבל מקור. ידע על כך ויהיה אחראי עבור ישיבתו במעצר. השיטה הזאת בנויה כולה על ביקורת הסורה ביותר. סעיף 137 ד; על המשטרה הצבאית. עד עכשיו המשטרה הצבאית, לפי החוק, לא קיימת. מתקיימים דברים בזמנו על ידי בית הדין העליון מפני שלפי החוק לא מכירים בקיומה של קצין הצבאי, ואי אפשר להביא את הומר החקירה שלו למשפט.

סעיף 139 דן על חקירה מוקדמת על ידי מפקד. לפי הצעת התיקון שלנו, "מפקד מוסך כשומט רשאי לנהל חקירה מוקדמת נגד חקירה הנאשם בעבירה לפי חוקה זו, וכך רשאי הוא להסמיך בכתב אחד ממקוריו או שומר צבאי לנהל את החקירה, כולה או מקצתה." סמך התובעים הצבאיים בצבא, בזמן שהיה מסויסוס, היה למעלה ממאה; כיום, יחד עם פרקליטים, ישנם פחות מעשרים. גם בתקופת המסויסוס אי-אפשר היה לנהל חקירה, והתוצאה הייתה שלא הייתה עין מקומה על עבירות. אלא לפי הצעת התורה רשאי כל מפקד למנות את מי שצריך לחקור בענין זה. המפקד יכול לחקור את הענין והלות עליו כל ההבטחות, ויחד עם זה יחנות לו הוראות איך עליו לנהל זאת. המשטרה הצבאית הוקמה ע"י התקציב; מטרת החקירה הוקמה ע"י התקציב; אין החבורה, ואין אפשרות לפעול אודת. מקנה הזאת נותנת את האפשרות לישות את החקירה במקום ומיד. ישנה גם חקירה לא בענין מילילי, כי אם תלונות, והן די בהפרסות בתלונות ומסמיצות.

דל,

סעיף 140 דין במסורותיו של תקנין, החובע, זה איש

המשטרה, להזכיר קדים ולגבייה עדויות. מסירת הסכום הוא הזכיר את
עדות שנגבית על ידם לעדות הוקית. או במקרה סגורים את תקנין לבית דין
אזרחי, אמר להשאש בעדויות האלה. ב נין זה יש שאם יותר התורה: ביום
אין זאת בירת את חייל מוסר בעת התקירה עדות שקר, ואחר כך יסר בבית
המשפט עדות אחרת, ספסי שאין לנו סמכות לגבות את העדות.

סעיף 141 אמר שי שם אל תקירה סוקרית אריך לערוך

פדטייכל הכל דבר שעשה לצורך התקירה.

קבענו לעצמנו שבמרה שפנאליים תקירה. סוגיה בשמו המוב

של חייל או קצין, יזמינו אותו, ודם לבדד את הענין. על ידי כך, במקרה
שהסברים שלו משכנעים, לא ישמיצו את שמו המוב ולא יביאו אותו לבית המשפט.
לא כל תקירה מוכרחה להתנהל בנוכחותו של הנאשם, אך הוא מקבל את כל התומר
בבית המשפט. נתנו הוראות שהנאשם יוכל לברוק את החיקים שלנו.

לפי חוקת מש"ת "הוקה" כל חייל - שבחוקף ביתו חייל -

יגיד לפי ראונו הופשי את כל האמת גם כאשר האמת יכולה להרשיעו ברין.
זאת היא המליצה לרעה של החייל לעומת האזרח. המיקון בסעיף 142 מבטל את
הדבר הזה.

סעיף 147 הוא תוצאה של ביטול רשימת הכיגורים.

סעיף 148 בחוקת מש"ת אמר: "פסק הדין - לבחור הלכת מרשות

המאשרת ובהתאם להחלטה זו - יודע לנאשם בנוכחות החובע האבאי שהופיע כנאשים
במשפט, או בא כוחו -". סעיף הזה גורם לנו צרות ארוכות. לא המיד
החובע הצבאי שאיה במשפט יכול להטעא במקום, ולפעמים הוא הדל בינתוים להיות
חובע צבאי, או עלה בדרגה. ביה ששם העליון ספק ששירותו של הספיף הזה הוא
פסחובע הצבאי. ריך להיות אותו החובע הצבאי שהופיע כנאשים במשפט, ולא יכול
להיות אחר. במקורן סלנו אנתנו מציעים לשיים את המליצה: "בנוכחות החובע
הצבאי שהופיע כנאשים במשפט או בא כוחו", ובמקום שספק הדין יודע לנאשם על
ידי מרשות המאשרת או על ידי בית הדין שהוציא את פסק הדין - אנתנו מציעים
שספק הדין יודע לנאשם על ידי מפקדו או על ידי מפקד המקום בו כלוא הנאשם.

אנתנו מציעים להוסיף לאחר סעיף 148, את הסעיף הבא:

"א) ספק הדין יבוצע אחרי אישורו והודעתו לנאשם, אלא אם כן יצוה בית הדין על
ביצועו מיד עם הקראתו; ב) ניתן פסק דין המכיל את העונש המאכזרימאלי, יאמר
הנאשם מיד עם הקראת ספק הדין." חוקת מש"ת קובעת שספק בדין סעון אישורו של

סגן-חוקם א. הוטריישי:

המפקד. זה יומנו של זמן שהמפקד היה יליד יום הפק"הדין, הפק"הדין למקום. יינו
הפק"הדין. רובו המכריע של הודעה זאת הוא, שהם החדון למות יום לומדי הם המפקד
הא יליד א הפק"הדין. אנחנו צאי, יש הפק"הדין יבוצע רק לאחר יעורו, אבל
נוהגים החדון לבית"הדין להמלים א רוב. נקראת הפק"הדין כחמש ש"הודעה לנאמם".

ד. ברוגורין: מדוע לא לחוקק את המליצה "הודעה לנאמם" ואת יחיד הודעה

בסעיף 168, ע"י הצעה שהיקרון שלנו, אנחנו נוהגים

אפשרות לחייל להיות פרקליט צבאי המקרה שהוא מופך לנסוה המקצוע עריכה דין,
אך גם במקרה שהיועץ המשפטי המשלה ישרטט העיד עלינו בכתב עתה בעל השכלה משפטית
המטיקה. מברר חוד אנחנו סובלים מזה שיטת אנחנו אנשים חטרי השכלה מקצועית
המפקד, אך לעומת זאת אנחנו עומדים בפני עובדה שיטת אנשים שאנו מחו"ל בעלי
השכלה משפטית מספקת, אך טרם עברו את הנוהגות בארץ. ער המשפטים הסבים להיקרון
הזה, שאנשים כאלה, במקרה שאין להם תעודה, חשש גדול היועץ המשפטי במחב/ שהם
בעלי השכלה משפטית מספיקה, אמנכהא להיות פרקליטים.

סעיף 168 ממניס את הפרקליטים הצבאיים במקום

החובטים הצבאיים. ממכריות הפרקליט הן סוכריות טייעצות.

סעיף 170 הודיר את מכריות הפרקליט הצבאיים הרגעי.

ער עכסיו, החקנות ממניס הצבא לצורך חוקה זאת הן בלמי חו, ינות, גידן החוקה
עזבה את המליצה הזאת בחלל דיק. אנחנו הצבאיים חקנות ש זאת, ואנחנו רוצים להם
הן במים חוקי

סעיף 171 יבוע, שרשות המנהל בית דין שהודך למנוח

חייב בעל השכלה משפטית כאחד השופטים על בית"הדין, אם תקבל דרישה לכך מאת
הפרקליט הצבאיים, כמו כן, רשות המוסמכת לאר מפק"הדין לא תקבל זאת אלא לאחר
התקבל את חוזה דעתו על הפרקליט צבאי. דבר זה מאמר לנו ביקורת, במקרה של עגיאה.

ע. המנוח ד. ברוגורין: אני רוצה להמלים את דברי הפרקליט. אני המיע שלאחר

הדין המליצה על החקונות הכללה, המנוח זקנה השנה
הער חבוק את דרישות ההצעות. הודעה הזאת לא נקראת כרי לחוקק חוקה טובה אלא
להמלים רק את החקונות הרגועים ביותר.

אני המשפטי הנחה בפרוצדורה קצת אחרת על יסוד

הנחה ד-הודעה שהחיקונות הסוציאלי אינם קוחדים

בהודעה לכל שאר הסעיפים שנשארים בינתיים כפי שהם - ובאות עלינו לעמוד על

ז. אהרן קורניץ:

המקרה של האלף - על יסוד שתי הנתוחים, הסביל כי נשטע קמפיר ה'ריוח' והשגות על המעורבות המוצעים כאן, ואלה שהציעו את המעשים, יקרו לו לא יקרו בהסכון את המעורבות, והמטלה העשה מה שמצא לטובו. לא נכנס להתעורר ולבטוחה ז'רח מסנה שהמקרה העניין, כי אם נהג ב'רוב' מזה, כל העניין לא היה ז'רוש כי בעוד ז'מן קצר והכנס הכנסת.

אני מאיץ לכן, לאחר שעסקנו את המעורבות לחיקונים.

שחברי המי המעורבות יגידו את אשר יש להם לז'ביר' ונמסור את הדעה ל'יקרול' דעה המעורבות אשר יציעו את המעורבות הזאת.

ג. ג'רניץ יש לי סליקה רבים איך לתקביר את הדבר הזה.

הכנסת המריכה את חוקה של סוגם הע"מ קד' 287

במברואר, ו"מ שנשארו לנו עוד ארבעה חודשים. היות והדיון גם לי בחוק זה כבר

היה בכנסת, החוק החדש סוכרה לבוא לכנסת ב-28 למברואר. (ה'תש"ט)

זה בודאי לא יבוא) המצב היורדי הוא כזה: הכנסת קבלה חוק להתרמת חוק של חוקה

השיטה קד' 287 במברואר. אני מתקשה להחליט אם הממשלה יכולה כעיו להוציא תקנון

המשנות ה' החוק שנהקבל ע"י הכנסת. הייתי רוצה לשמוע את דעה בר' המשיבים בעניין

זה. אני חושב שהדרך היחידה לכך היא ע"י ביטול החוק שאנחנו קבלנו והוצאת חוק

חדש, עם החיקונים האלה, ע"י ה'נח' המעורבות ירום, אבל אין זה רצוי.

אך אינני מקוהה לחכמים כאן שקלוח בגליליים, לכן

אני מליץ לקבול לעצם העניין. בעצם ישנם כאן חיקונים רבים המעורבות הזאת להיות בלעדי

עוד ארבעה חודשים, ורק שני דברים הם רציניים מאוד: תקנה אספה 5 ותקנה 19. אולי

אפשר היה להצטט את החיקונים האלה לשמירה ולדעת המכרתיים ביותר, ולהביאם לכנסת

בחור ה'קרון לחוק. אם נביא את כל החיקונים האלה, יתחיל היין ב'מ' שיגזול זמן

רב.

שר המעורבות א. ר'ניץ חבר הכנסת ז'יר קורר שאת שנת ה'ריוח' קודם ע"י חבר

הכנסת ב'יר, האם הממשלה בביל רשאית למי החוק להוציא

תקנות ש'ת ה'ירום אחרי שהכנסת קבלה חוק המאריך את תקמן של תקנות ש'ת ה'ירום

בעניין חוקה השיסום הע"מ. אני מרשה לעצמי לצטט את דברי חבר הכנסת ה'יר, אשר

הוא שחוק סודרמליות ותקנות צריך להיות גם שכל ישר. יש להבטיח בין תקנות ש'ת

ה'ירום ש'ת ש'ת את דעה עליהן וב'תם אותן ורק א"כ תאריכה אותן ובין

תקנות ש'ת ה'ירום שהכנסת תאריכה אותן תאריכה סודרמליות ולא רצונה ללל לקבל על עצמה

20.10.19

הל.

שר הממשלה י"ג.מ. רונדל

החירות לבחור בנין. בנוגע לתקנות "החירות" לא היינו באי-הידין, לא היינו באי-הידין. ברצותי ללא בעליית הכנסת; זאת הייתה התחייבות לגמרי. הייתי רוצה להכנס לריכוז השמנו בענין זה. יש לי ספק אם הממשלה לא הייתה רשאית להכניס חוקונים מפילוסופיה של "החירות" שהודרכו על ידי הממשלה ושהכנסת נהנה קלידק את זמנה. אבל אין לי ספק שלא צריך לעדכן על התרופות היות שאחד מהכנסת במקרה זה לא דנה בתקנות אלו. מהינה משמעות, נדמה לי שאין כל ספק שרא צריך לעדכן על התרופות היות היות.

אני מסיק לקבל את הצעה היו"ר: שמע את הערות החברים ולפי רצונם וללא נתיב את החברים וכוונתם היותם בצורת תקנות "החירות". הועדה חדשה לכניסה. זאת היא בודות הממשלה.

הויכוח היה החודר כבר בוועדה והקניין זה וקצת אסדיכה ונפית, בטענה שההנדאי לתרופות על-הרכה תקנות טעם חירות והאקמי שכל תקנות "החירות" שמוקדו הפריכה הזמנית מאשרת, זה נכח לחוק. אך טוענת אסדיכה הזמנית ה קבחה את הצעה. טענות היתה שבמקומה היות המקבל הבסורדי: בטענה שהדינה באדיכה את התקנה, אבל הממשלה יכולה לבטל את מה שהוקמה הפריכה מאשרת, כי זה נשאר בצורת תקנות "החירות". המצב החוקי קבוע הוא כזה, שבין שהכנסת אשרת זו לא אשרת, תקנות "החירות" נשארו בחוקן של תקנות "החירות" ויאני הוציבה לחוק. לדעתו אין זה טוב, אבל עלינו להיות עקביים. הממשלה יכולה להכניס את השינויים האלה ע"י תקנות טעם חירות.

בכל זאת הייתי מיעץ לממשלה לא להוציא את התקנות-החירות אלה לצמצם עד כמה שאפשר את מספר היקונים, להקביר זאת לוועדה טענה ולהביא את הענין החוקי בראשי מושב הכנסת. אם כי מבחינה חוקית הממשלה יכולה לעשות את הדבר ע"י תקנות "החירות", הרי כיון שהחוק היה כבר טעמיים בכנסת, זה לא יחיה את כל קצתה. מבחינה ציבורית. אני סבור שבקנינים אבטיים הועדה בודאי תלה תקודר קטיים וחשמל לגבור את הדבר, עד כמה שאפשר מהל.

האם התקנה הזאת מתקבלת על דעת הממשלה? היו"ר י"ג.מ. רונדל:

אם הועדה מקבלת על עצמה להקביר את הדבר היות בימים הראשונים של עבודת הכנסת, נסכים להצעה הזאת, כי הייתה יותר טוב אם דבר זה ייעשה ע"י הכנסת. אבל אם המקנה באשרת היות, לא

החם הנכבד יחסי ונעדרת יסמיטו להצטרף למועד בועד
השנה ולספור לה גם את המכונה הנכבד יחסי ונעדרת

החם הנכבד יחסי ונעדרת

החם הנכבד יחסי ונעדרת

אני נניח מן קדח הטענה שנבחרה לניח על אודן
הנכבד הנניח הנניח גם בסיקונים הנניח.

החם הנכבד יחסי ונעדרת

אני נניח הנניח בהצטרף הנניח, הנניח שגם הנניח המכונה
שנבחרה הנניח הנניח הנניח על אודן הנניח

החם הנכבד יחסי ונעדרת

הנניח, הנניח די הנניח.

אולי הנניח הנניח לספור לי הנניח הנניח הנניח

להרכיב את הנניח הנניח לניח שיקול הנניח

החם הנכבד יחסי ונעדרת

החם הנכבד יחסי ונעדרת 11.05

אדביון תמונת